

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 lutego 2008 r.
skargi B. K. i M. K.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Rejonowego w T. z dnia 17 maja 2007 r., sygn. akt I C (...),
wydanego w sprawie z powództwa B. K. i M. K.
przeciwko M. A.

o ustalenie prawa własności nieruchomości,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Sąd Rejonowy w T. wyrokiem z dnia 17 maja 2007 r. oddalił powództwo B. i M. K. skierowane przeciwko M. A. o ustalenie prawa własności nieruchomości położonej w K., oznaczonej jako działka (...) i uzgodnienie z rzeczywistym stanem prawnym zapisów w księgach wieczystych dotyczących tej nieruchomości. Wyrok ten nie został zaskarżony w trybie instancyjnym przez żadną ze stron i uprawomocnił się 27 czerwca 2007 r.

W dniu 12 listopada 2007 r. powodowie złożyli natomiast osobiście podpisaną skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem powyższego prawomocnego wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z unormowaniem zawartym w art. 87¹ k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, z wyjątkiem odnoszącym się do osób wskazanych w art. 87¹ § 2 k.p.c., który jednak nie obejmuje autorów skargi.

Wymaganie profesjonalnego zastępstwa dotyczy również postępowania wszczętego skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (analogicznie np. nie publ. postanowienie Sądu Najwyższego z 27 stycznia 2006 r., III CNP 25/05). Skarga, która została sporządzona osobiście przez powodów, nie mających kwalifikacji przewidzianych w art. 87¹ § 2 k.p.c. dotknięta jest nieusuwalną wadą.

Ponadto skarga wykazuje także dalsze poważne nieprawidłowości – nie zawiera bowiem w wymaganej formie żadnego z koniecznych elementów konstrukcyjnych przewidzianych w art. 424⁵ § 1 k.p.c.

Z tych względów na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. skarga podlegała odrzuceniu.